

ماموستا ناصری سوېحانی

نویژ

حقیقت و حکمه ته کانی

زنجیره ی بهرهمه مه کانی ماموستا ناصری سوېحانی

دهزگای بهرهمه بؤ بلا و کر دنه و دی بهرهمه کانی سوېحانی

چاپی سییه م ۱۴۲۴ک - ۲۰۱۳ز

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

حقیقت و حکمه ته کانی

دهزگای برهم

بؤیلاوکردنه‌وهی به‌رهمه‌مه‌کانی سوبحانی

dazgaibarham@hotmail.com
www.facebook.com/DazgalBarham

بابهت: نوپتر حه‌قیقهت و حیکمه‌ته‌کانی

نووسینی: م. ناصری سوبحانی

چاپ و دیزاین: ناوهندی راگه‌یاندنی ئارا

نۆبه‌ی چاپ: سییه‌م - ۲۰۱۳

له‌به‌رئوه‌به‌رایه‌تی گشتی کتیبخانه گشتیه‌کان

ژماره ۴۹۵ ی سالی ۲۰۰۶ ی به‌ی دراوه

مالی له‌چاپدانه‌وهی نهم به‌رهمه پارزیراوه بؤ دهزگای (به‌رهم)

پیشہ کی چاپی سییہ م

ئہ م نامیلکہ کورت و پوخت و بہ پیتہ، بہ شیکہ لہ
کتیبہ پر بہرہ کہ تہ کہی (بہ ندایہ تی)، لہ سالی ۲۰۰۷ دا
چاپی یہ کہ می کراو، لہ ماوہی کہ متر لہ سالیٹک چاپی
دوہہ میشی کراو، نوسخہ ی لہ سالی ۲۰۰۸ و لہ بازاردا
نہ ما.

ئیمہ لہ دہ زگای بہرہ م لہ بہر ئہ وہی بہر دہ وام
کتیبی (بہ ندایہ تی) مان چاپ دہ کردہ وہ، ئہ م
نامیلکہ یہ مان بہ پیویست نہ بینی، بہ لام دواتر دہر کہ وت
لاوان - بہ تاییہ تی قوتاییہ بہ ئیمان و دلگہر مہ کانی
زانکو و پہیمانگاو نامادہ ییہ کان - بہر دہ وام داوای
دہ کەن، بویہ ئہ م چاپی سییہ مہ یشمان خستہ وہ
بہر دہستی تامہ زروییانی نویژ.

خوینہ رانی خۆشہ ویست! ئہ م نامیلکہ یہ تۆشہ ی
گیان و، پرنیشاندہری چوونہ حزووری خواہ. تہ نہا بو

لاوان یان ئه و که سانه نییه تازه فییری نویژ ده بن،
نه خیر، بۆ هه موومانه، هه موو ئه وانه ی به لئینی
به ندایه تیمان به خودا داوه.

مامۆستا ناصر له م نامیلکه یه دا فییرمان ده کات
چۆن پیشوازی له نویژه کانمان بکهین، که ده ستیشمان
کرد به نویژ چۆن ده ست پی بکهین و، چۆن تیی
بگهین. که واته وانه و بیرخه ره وه یه کی چاکه بۆ
هه موومان.

به هیوای گه یاندنی به هه موو خوشه ویستان

ده زگای به ره م

زستانی ۲۰۱۳

پیشہ کی چابی یہ کہم و دووہمی

دمزگای بہرہم

نوئیز یہ کہم پایہی سہرہ کی ئیسلامہ، پیناسی
پاستیتی موسولمان بوونی مروّفہ، ریگا و ہوکاری
پہیوہندی بہستنی پوژانہی نیوان عہد و
پہروہردگارہ، ہل و فرسہتی لہ خوا پارانہوہ و
گہ یاندنی داواکاریہ گرنگہکانی مروّفہ بہخوای خاوہن
و بہ دہسہلات، ہروہا ویستگہی نوئیکردنہوہی
دروشمی بہندایہتی و (دوپاتکردنہوہی پہرستش) و
(پشت بہخوا بہستن) ..

ماموستا ناصری سوبجانی یہکیکہ لہو زانا
بلیمہتانہی لہ ژیانی پوژانہی خویدا ئہم واتایانہی لہ
نوئیزہکانیدا بہرجہستہکردبوو، بوہ لہ نووسین و
وانہکانیشیدا سہرکہوتوانہ دہیتوانی قسہ لہسہر نوئیز
بکات و، لہ کہنار (حوکمہکان) یدہا، زور بہ جوانی
(حیکمہتہکان) یشی باس بکات .. ئہم نامیلکہیہی لہ

به رده سستی خوینه ری به پیزدایه به شیکی سه ره کیه له
کتیبه ناوازه که ی (به ندایه تی) - له سه ر داوای هه ندی له
لاوانی دلسوز - به جیا له شیوه ی نه م نامیلکه یه دا
ده یخه ی نه به رده سستی تامه زوویانی خواناسی، تا
به زیوه ری وته و واتا جوانه کانی پرۆسه ی نوژیو چوونه
میحرابی به ندایه تی، خویان بخه ملینن و، په یمانی
به ندایه تی راسته قینه - که ریگای سه ره رزی
راسته قینه یه - له گه ل خوای خویان نوی بکه نه وه ..
به هیوای نه وه ی دل و میشکیان هاوه لی خویندنه وه بی
و، وه ک ناوازه ترین دیاری بیده نه ده سسته
هاوه لانیشیان.

ده زگای به ره م

پایزی ۲۰۰۷

پوخته بهك ده رباره ی
حه قیقه تهی نوږ و حیکمه ته گانی

گه وره ترین کرده وه بهك ئینسانی موسولمان ده بی
ئه نجامی بدا (نوږ) ه. عیبادهت و به ندهیی مانای
ئه وه به ئینسان له زیانیدا بۆ ئه وهی به ره و پیگه یشتن
بروا، بۆ ئه وهی ئیسلاهی خوی بکا، ده بی به پی
فرمانی خوا له نیعمهت و ئیمکاناتی بوی ناماده
کردوه ئیستیفاده بکا..

ئینسانیش کاتی که خوی ناسی و زانی مه خلوقیکه
نامادهیی هه به بۆ ئه وهی ئیسلاح بی و بچی به ره و
ته واو بوون. هه روه ها زانیشی که ئاسمانه کان و زه وی و
ئه وهی تیا یاندا به هه مووی نیعمهت و ئیمکاناتن،
له به رده ستیا دانراون، بۆ ئه وهی که لکیان لی وه رگری
بۆ ئه و کاره، واته: خوا ئه ناسی به وه که (رحمن و
رحیم) ه، میهره بانه، هه میشه ش ره حم ئه کا به

به نده کانی خۆی، ئه وهی که پێویستیانه بۆیان ئاماده
 ئه کا، ئه وهی کۆسپ و گرفتیشه له سه ر رێیان لای
 ئه با.. دیاره بێ هوده ئه م کاره ناکا، ئه وه که ئینسانی
 دروست کردوه، بۆ ئه وهی به ره و که مال بپوا، ئه و
 ئیمکاناته شی له به رده ستیا قه رارداره، ته نها هه ر ئه وه
 نیه، چه تمن رۆژیکیشی داناوه بۆ ئه وهی له ئینسان
 پرسیار بکا: که چی کردوه و چی نه کردوه؟

که وابوو خوای گه وه خاوه نی دوا پۆژیشه، خاوه نی
 رۆژیکه ئینسان جه زای کرده وهی خۆی وه رئه گرێته وه.
 کاتیک خوا ئاوا ناسرا که (رحمن) و (رحیم) و (مالک
 یوم الدین)ه، ئیتر ده روونی ئینسان - ئه و ئینسانه ی
 ئاوا ئه یناسی - پڕ ئه بێ له (ئومید) و له (ترس)
 به رامبه ر خوای گه وه . ئه وه ش هه لئێ ئه نئێ بۆ ئه وه ی
 په یمانی به نده یی له گه لّ خوا ببه ستئ، بۆیه ئیتر روو
 ده کاته خوای خۆی و ده لئێ: ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ﴾ .. دیاره
 له به ر ئه وه ی که ناتوانئ به ک هه نگاو به بئ کۆمه کی ئه و
 هه لگرئ، داوای کۆمه کیشی لئ ئه کا، په نای پئ ئه باو
 هاواری لئ ئه کا، که بیته به هاواریه وه و کۆمه کی بکا،

بۆ ئۇ ۋەھى بىتوانى عىبادەت و بەندەھى بىكا، بۆيە پاش
ئۇ ۋە دەلى: ﴿وَأَيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾.

جا لە بەرئە ۋەھى ئىنسان سەرى لى نە شىۋى لە ھاوار
كردن و داۋاى كۆمەك كردنا، لە بەرئە ۋەھى ھەركەس بە
مەيلى خۆى رىگايەك بۆ خۆى ھەلنە بىژىرى، يەكئ بە
ھەلسانە ۋە، يەكئ بە دانىشتن، يەكئ بە پاكردن، يەكئ
بە خولان بە دەورى خۆيا، يەكئ بە مات بوون، يەكئ
بە قال كردن، ھەركەس بە جۆرى دەست نەكا بە
ھاواركردن و داۋاى كۆمەك كردن، بۆ ئۇ ۋەھى ئۇ ۋە
روونەدا، خوا خۆى بە پرەحمەتى خۆى، باشترین
چەشنى دوعا و پارانە ۋە ھاواركردنى بۆ ئىنسان ديارى
كردوۋە، رۆشنى كردۆتە ۋە كە چ جۆرە ھاواركردن و
دوعا كردن و پارانە ۋە يەك لە گشت جۆرەكانى تر
باشترە، واجبى كردوۋە لە سەر ئىنسان كە ئاوا
بىپارنە ۋە، ئۇ پارانە ۋە يەش كە لە ھەرچى دوعا و
پارانە ۋەھى ترە باشترە، نوپۇزە.

نوپڙ عه ره بيه كه ي (صلاة) ه . (صلاة) به واتاي
 دوعاو پارانه وه يه، داواي شتي باشكردن، له خوا كومه ك
 خواستن، بؤ نه وه ي كؤسپو گرفت له سهر پڙ لا بيا .
 كاتى ئينسان برپار نه دا ريگاي به نده يي خوا،
 ريگاي ئيمان و عه مه لى صالح، بگريته بهر، چاره ي نيه
 غه يري نه وه ي له خوا داواي كومه ك بكا، جا خوا خوى
 فه رمويه تى به و جوړه داواي كومه كم لى بكن (نوپڙ
 بكن) .

جا له بهر نه وه ي به نده يي و عيباده ت به دوعاو
 پارانه وه يه، له بهر نه وه يه كه م كرده وه يه ك كه ئينسانى
 (مؤمن) نه بى نه نجامى بدا نوپڙه .. بؤيه هه ميشه له
 هه موو كتيب ه كاني خواي گه وره دا، له زه مانى هه موو
 پيغه مبه ره كاني خوادا (عليهم صلوات الله وبركاته)،
 نوپڙ فه رزو واجب بووه له سهر موئمينه كان .

ئيتر له هر زه مانى كا چؤن بووه ؟ نه وه گرنه يه،
 به لام نه وه نده يه قينه قورئان باسى نه كا كه له هه موو
 ده ورو زه مانى كا نوپڙ هه بووه، هر به و بؤنه يشه وه
 له سهره تاي نه و زه مانه وه كه قورئان هاته خواره وه -

هر له (مهككه) دا - دهستوری نوێژکردنیش هاته
خوارهوه و فه رزكرا له سه ر پێغه مبه ری خوا و له سه ر
موئمینه كان كه نوێژ بكن

ئه لبه ته نه به و شیوه یه كه ئیستا هه یه، ئه مه دواتر
وای لی هاتوو به لام له پێشا دوعا و پارانه وه و نوێژ
به چند چه شن و شیوه یه كه هه بووه، هر له سه ره تای
ده عوه ت و بانگ كردن بۆ ریگه ی خواوه، پێغه مبه ری
خوا خه ریگی نوێژو دوعا و پارانه وه بووه..

شتیگی زۆر روونه نوێژ - كه دوعایه - لازمه و
پێویسته به ره له هر كرده وه و کاریگی تر ئه نجام
بدری به بی نوێژ ئینسان ناتوانی ریگای به نده بی
خوا بگری

له بهر ئه وه پێویسته له سه ر موسو لمان دوا ی
ئه وه ی ئیمان و باوه ری دروست بوو - وه ك باس كرا -
دوا ی ئه وه كه ئه یه وی ده ست بكات به ئه نجام دانی
كرده وه چا كه كان، پێویسته له سه ری پێش له هه موو
شت بزانی نوێژ چی یه؟ پاشان نوێژ بكا، هر له
ئیستایشه وه بلیین كه نوێژك نوێژه ئینسان لی حال ی

بئو بزانی چی ئەکا؟ چی دەلی؟ بەی لیحالی بوونو
 بەی دەرکردنی مانای نوێژ، کەلکی وای لئ ناباو
 ئیستیفادهی وای لئ ناکا، بەداخهوه ئەو کردهوه
 گەورهیه، ئەو شتە گرنگە، زۆر بەی موسولمانان بەی
 ئەوهی فەهمی ماناکە ی بکەن، بەی ئەوهی بزانی
 چیە؟ ئەنجامی ئەدەن. بۆیە زۆر ئیستیفادهی نەبووه و
 نیەتی.. کەسی وا هەیه هەشتا ساڵە نوێژ ئەکا بەلام
 ئەخلاق و خوورە و شتە نالە بارەکانی هەر ماون، هەر
 بەوه شەوه ئەمری.. کە ئەگەر نوێژی بە دەرو
 فەهمهوه بکردایە، بیزانیایە چی ئەکا، حەتمەن ئاوا نە
 ئەبوو.. خوا ئەفەرموی:

﴿إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ﴾ واتە: بە

دنیایی نوێژ ئینسان مەنع ئەکا و ئەیگێرێتەوه
 لەهەر شتێ کە ناپەسەندە و مونکەر و رەدکراوەیه.

دەی کەسانی کە زۆر زۆر نوێژ ئەکەن و دوا
 ئەوهیش هەر کردهوهی ناپەسەند ئەنجام ئەدەن،
 دیارە ئەوه نوێژە کە یان نوێژ نەبووه . پێویستە لەسەر
 هەر موسولمانێ کە ئەتوانی ئەم راستییە روشن

کاتوه بو خه لکی، مانای نوپژیان پی بگه یه نی، بویان
باس بکا.

باس بکا که (قیام) و وهستان له حزوری خوادا
بوچی یه؟ (رکوع) و چه مینه وه بوچی یه؟ (سجود) و
کپنوش بردن بوچی یه؟ (دانیشتن) له ته شه هوددا
بوچی یه؟ سوره تی فاتحه بو ئه خوینری؟ مانای
چی یه؟ (تحيات) بو ئه خوینریت و مانای چی یه؟
ههروه ها هه رشتیکی تر که له نوپژدا ئه نجام ئه درئ،
چی یه و بوچی یه؟ فه رزه له سه ر هه ر موسولمانیکیش
پیش له هه رشتیکی تر هه ولّ بدا بو ئه وه ی مانای نوپژ
فی ر بی و، بزانی نوپژ چه؟ به زانی نه وه نوپژ ئه نجام
بدا.. ئه وانه ش که منالیان هه یه و ئه یانه وی مناله کانیا ن
فی ری نوپژ ببن، با ئه وه بزانی که واجبه له سه ریا ن له
پیشا نوپژه که یان پی فی ر بکه ن، مانای نوپژه که،
حه قیقه تی نوپژه که. جا ئه و کاته پییا ن بلین نوپژ
بکه ن، ئه گه ر به دوو سالی ش فی ری مانای نوپژه که
بووه با بکه ویته دواوه ئه وسا نوپژ بکا..

خواتنه فرموي: له کاتيکا حه و استان جه م نيه و
هوستان به خو تانه وه نيه، نازانن نه گه ر نويز بکه ن چي
نه لئن، حه قتان نيه نزيکي نويز بکه ونه وه:

﴿لَا تَقْرُبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَارَى حَتَّى تَعْلَمُوا مَا
تَقُولُونَ﴾. عالمه کان له ته فسیره کانيناندا باسيان
کردوه: نه مه بو نه وه يه هه رکه سيک له حاله تيکا بي
که هو شي به لای نويزه که وه و به لای نه و شتانه وه له
نويزه که يا نه يانکا و نه يانلي، نه بي، ئيجازه ي نيه
نزيکي نويز بکه ويته وه .. چ که سي که مه ستي شه راب
بي، چ که سيکي تر که حه و اسي جه م نه بي و، هو شي
له سه رخوي نه بي .. هه رچونيك بي ته نها له کاتيکا
جائيزه و دروسته ئينسان نزيکي نويز بکه ويته وه، که
هو شي به خو يه وه بي، بزاني چي نه کاو چي نه لي.
دياره که سي ماناي نويزه که نه زاني له مه ستيش
خراپتره ..

حالی ئینسان و حه قیقه تی نویژ:

جا با باس له وه بکهین که حه قیقه تی ئه و شتانه ی
له نویژدا ئه نجام ئه درین چین و چونن؟ ئینسان ئه بی
به چ حالیکه وه خه ریکی نویژکردن بی؟

ئه وه به ره به یانه، فه جر بووه، نویژی به یانی هاتوته
پیشه وه، قه راره ئینسان به وه ی زانیبیت که رۆژ
دهستی پی کردووه، له خه و خه به ری بووبیته وه.. که
له خه و خه به ری بووه ئه بی بیری ئه وه بکاته وه ئه وا
رۆژیکی تر دهستی پی کرد، ئه م ئینسانه که به نده ی
خوایه ده بی ئه مپویش وه ک رۆژانی تر به نده یی بو خوا
بکا، یا ئه گه ریه که م رۆژی به نده یی به ده بی دهستی
پی بکاو خه ریکی عیبادهت و ئیتاعهت و فه مانبهرداری
خوا بی.. ئا ئه وه یه که م شتیکه که ده بی به دلی
ئینسانا بیت، کاتی که خه به ری ده بیته وه و له خه و
هه لدهستی.

دیاره ئه م به نده یی و ئیتاعهت به بی پارانه وه و دوعا
ناکرئ، بۆیه ده بی به شوین ئه وه دا زوو له بیری
ئه وه دا بی که بپوا له خوا بپارێته وه، دوعا بکات، نویژ

بكات، كه خوا كۆمهكى بكات بۆ ئەوهى بتوانى
بەندەى بكات..

جا هەلئەسى و ئەپروا.. بەلام نەك هەروا بەشل و
شيووى، بەبى نامادەنەكردنى ديمەنى دەرەوهى، يان
نامادەى دەرونىى. نەخىر، ئەبى پىروا ئەگەر
پىسىيەكى پىوہە لای بىا، خۆى پاك بكاتەوهو
لىباسى جوان بكاتە بەرى. جىيەك كە قەرارە
بەسەرىوہ نوپژ بكا پاك وتەمىز بى، هەروہا چۆن
ئىنسان ئەپواتە مەجلىسىك، نايەوئت لەو مەجلىسەدا
ناموحتەرەم بىتو خەلك بەچاوى سووك تەماشای
بكەن، دەستىك ئەهئىنى بەسەروو رووى خۆياو دەمو
چاوى ئەشووا، خۆى پاكوخاوين ئەكا..

بۆ نوپژىش ئەبى پىروا دەمو چاوى بشوا،
دەستەكانى تا ئەنىشكى بشوا، دەستى بكىشى
بەسەرىا، سەرى ئەگەر تۆزوشتى پىوہە بەو دەست
بەسەرا كىشانە پاكى بكاتەوه.. پىيەكانى تا قاپكى
بشوا، دواى ئەوه پىروا پوو بكاتە ئەو مالىەى خواى
گەرە لە زەويدا قەرارو دەستورى داوہ كە بىنا بكرى

بۆی، ئه‌وه وهك پايتهختى خواى گه‌وره‌يه له‌سه‌ر زه‌وى، چونكه خوا حاكم و فه‌رمانه‌ره‌واى ئينسانه، ئه‌وه‌ش پايتهخته‌كه‌يه، جا ئه‌گه‌ر ئينسان ناتوانى له‌گه‌ڵ خواى خۆيدا رووبه‌روو بىي - چونكه نايبينى و ئه‌وهك حاكميك له حاكمانى به‌شه‌رى نيه - با روو بكاته ئه‌و ماله - روو بكاته ئه‌و پايتهخته، هه‌ر وهك چۆن ئه‌وانه‌ى وا به‌نده‌ى حاكمه‌كانن روو ئه‌كه‌نه پايتهخته‌كانيان و ئه‌يانكه‌نه قيبه‌له‌ى دلى خويان .. (بلا تشبيه، والله المثل الأعلى).

با ئينسانى كه به‌نده‌ى خوايه روو بكاته پايتهختى خواى گه‌وره - كه كه‌عه‌يه و وا له مه‌ككه‌دا - روو به ئه‌وى بوه‌ستى. جا هه‌ركات كاتى نويزه‌هاته پيشه‌وه و خۆى ئاماده كرد، به ده‌ست و ده‌م و چاو شو‌ردنه‌كه‌ى - به ده‌ست نويزه‌گرتنى - و پاش كردنه به‌رى پۆشاكى جوان و پاك و، پاكبوونى لاشه‌و جل و به‌رگ و جىي نويزه‌كه‌ى، ئه‌وجا رووى ئه‌كاته كه‌عه‌و ماله‌كه‌ى خوا، به‌و جو‌ره هه‌م رووى ده‌ره‌وه‌ى و هه‌م ناوه‌وه‌ى ئاماده ده‌بى بۆ ئه‌وه‌ى ده‌ست بكات به نويزه‌كردن.

مانای حەقیقی (الله اکبر)

دیاره گومرایی و ئینحرافی زۆرێک له خەڵک ئەوێه
که غەیری خویان کردوو به فرمانپه‌واو فریادپه‌سی
خۆیان، ئەوێهش که ئەبێ به کۆسپ له سه‌ر ریی
ئینسانا و ناهێلی به‌نده‌یی موخڵیسانه‌ی خوا بکا، ئەو
فرمانپه‌واو ده‌سه‌لاتداره‌ زالمانه‌ن. هه‌روه‌ها ئەوانه‌ی
وا سه‌ر له خەڵک ئەشیوینن و، خۆیان ئەکه‌ن به
واسیته‌ و وه‌سیله‌ له به‌ینی خەڵک و خوادا، جا بۆ ئەو
که ئینسان له ده‌ست ئەوانه‌ رزگاری ببێ، ئەبێ به‌یادی
خواوه‌ ده‌ست پێ بکا، به‌ سکاڵا و دوعا و نوێژکردن.
چۆن؟

سه‌ره‌تا بیری ئەوه‌ بکاته‌وه‌ ئەم خەڵکه‌ی وا
سه‌ریان لێ شیواوه‌ ئەچن به‌نده‌یی بۆ ئەو تاغوت و
حاکمه‌ زالمانه‌ ئەکه‌ن، ئەوانه‌ی سه‌ریان لێ شیواندوون،
ئهمانه‌ کردوویانن به‌ فریادپه‌سی خۆیان، له‌وانه‌ی وا
درۆزنن و به‌ناحه‌ق خۆیان ئەکه‌ن به‌ واسیته‌ له‌ به‌ینی

خه لک و خوادا. بیری ئه وه بکاته وه خه لکی وا ئه زانن
ئه مانه ده سه لات و گه وره یی به کیان هیه به ییه
که وتوونه ته شوینیان.

دهی نه میش که رووی کرده خوا بیری ئه وه
ئه کاته وه که خوا گه وره تره له وانه، گه وره تره له
هرچی حاکم و ده سه لاتداره، گه وره تره له هر که سیک
خه لکی وا ئه زانن ده سه لاتیکی هیه - به فرهزی
ئه وه میش که سیکی تر غه بیری خوا ده سه لاتی بیی - خو
خوا ده سه لاتدارترو گه وره تره، بیری ئه مه ئه کاته وه،
ئیترو ئه وان له بهرچاوی ئه که ون، له بهرچاوی ون ئه بن و
هر خوایه که حازره و رووی دلی هر له و ئه بی، هه موو
شتیکی جی هیشتووه و رووی کردۆته خوا. جا ئیترو
نامادهیه بو ئه وهی نوپژ بکاو بپارپته وه، وه ک
ئه فره رموی: ﴿وَدَعَا رَبَّهُ فَصْلَى﴾ ئه م ئایه ته به یانی
خۆشبه ختی که سئ ئه کا دواي ئه وه که حه ره که تی
کردووه به ره و که مال و عه زمی گرتووه ریگای به نده یی
خوا بگری ئیمانی هیناوه، پاش ئه وه یادی خوا ئه کا،
جا ده ست ده کات به دوعا کردن و پارانه وه و نوپژ

کردن، سه‌ره‌تا ئه‌لێ: (الله أكبر)، بیری ئه‌وه ئه‌کاته‌وه
 ئه‌بێ نوویژیک بکا (نوویژی فه‌رزی ئه‌و به‌یانیه‌یه‌ وه‌ک
 نمونه). ئه‌لێ: (الله أكبر) خوا گه‌وره‌تره، ئه‌گه‌ر
 حاکمیک، ده‌سه‌لاتداریک گه‌وره‌ بێ، هه‌رچی بیته، خو
 خوا گه‌وره‌تره. که‌وابوو هه‌ر حاکم و ده‌سه‌لاتداریکێ تر
 ئه‌بێ ون بیته‌و له‌ دلّ ده‌رکری، چونکه‌ وه‌ختی خوا
 گه‌وره‌تره‌ ئه‌بێ ئینسان هه‌ر رووی دلی له‌و بیته.

دوای ئه‌وه که‌ وتی: (الله أكبر) خوا گه‌وره‌تره،
 ئینجا ده‌ست ئه‌کا به‌ دوعاو سکالا.. دیاره‌ بۆ ئه‌وه‌ی
 به‌شیوه‌ی باشتر دوعاو سکالا بکا، خوا خو‌ی چه‌ند
 که‌لیمه‌یه‌کی داناوه‌ تا ئینسان به‌وانه‌ دوعا بکا، که‌
 بریتی‌یه‌ له‌و سوره‌ی (فاتحه)‌یه‌ی مه‌شه‌وره‌و هه‌موو
 که‌س خه‌به‌ری لێی هه‌یه، له‌: ﴿بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ
 الرَّحِیْمِ﴾ تا ئه‌گاته‌ ﴿غَیْرِ الْمَغْضُوْبِ عَلَیْهِمْ وَلَا
 الضَّالِّیْنَ﴾. ئا ئه‌وه‌ گه‌وره‌ترین دوعایه‌که‌ خو‌ی له‌
 قورئانا ناروویه‌تی بۆ ئه‌وه‌ی به‌نده‌کانی به‌وه‌ دوعا
 بکه‌ن و بپارینه‌وه‌ و سکالا بکه‌ن .. له‌وه‌ش گه‌وره‌ترو
 باشتر ئینسان ناتوانی دوعا بکا..

کورتہ یہک له مانای سورہتی (الْقَاتِحَةِ)

جا له بهر ئه وهی به قورئان خویندن دهست پی
 ئه کا، پیش له وه ئه بی نوێژخوین په نا به خوا بیا
 له دهست هر شه یقان و هر کۆسپیک، تا بتوانی به
 جوانی سکاآو دوعاکه ی بکا. که سانیک که خوینده وارن
 شتی تر هیه که پیش له ﴿أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ
 الرَّجِيمِ﴾ بیلین، که سوننه ته و ئه گهر که سیک ئه وه ش
 نه لیت قه یناکا، به لام ئه وه واجبه که له دل وه رووی
 کردبیته خوا، هر وه ک که سیک ئه پوا بۆ سه فه ریک ئیتر
 هر بیرى وا به لای سه فه ره که وه و، له هه موو شتیکی
 تر له مال و له منال و له هه موو که س - غافلّه، چونکه
 ئه پوا بۆ سه فه ر، نوێژخوینیش ئه بی ئاوا رووی هر له
 خوا بی، له هه موو شتیکی تر روو وه ر ئه گپری. جا
 دهست پی ئه کا و ئه لی: ﴿أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ
 الرَّجِيمِ﴾ واته: په نا ئه به م به (الله) له شه ی تانیک که له

رهحمه تی خوا دهرکراوه و دوورخراوه ته وه . جا لیتره دا
 مه بهست ته نها شهیتانه گه وره که - واته (إبلیس) -
 نیه . به لکو هر مه مخلوقیک موزاحیمی ئینسان بی،
 نه هیلی ئینسان به ندهیی خوا بکا، نه هیلی ئینسان به
 جوانی دوعا و سکاآو نویژ بکا، نه وه شهیتانه و دووره
 له رهحمه تی خوا . جا کاتی ئینسان په نا نه با به خوا
 ئیتر نه جاتی نه بی له دست نه وانه ..

جا به که به که نه م که لیمانه نه وترین، نه بی له
 مانا که یان وردبینه وه، هرکه سی که نویژ نه کاو هر
 که لیمه به که له مانه نه لی نه بی مه عناکه ی بیت به دلیا ..
 ﴿اعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ﴾ په نا نه به م به (الله)
 له شهیتانی که له رهحمه تی خوا دوور خراوه ته وه .

کاتیک نه مه ی وت مه عناکه ی بیت به دلیا، جا نه گه ر
 نه یتوانی له گه ل وتنی که لیمه که مه عناکه ی بی به دلیا،
 دوی نه وه توژی بویستی و بیر له مه عناکه ی بکاته وه .
 دوی نه وه نه لی :

﴿بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ﴾ بو نه ویش توژی
 نه وهستی، مه عناکه ی دیت به دلیا، جا نه پوات بو

که لیمه‌ی دوایی .. هه‌روه‌ها تا ئه‌وه‌نده‌ی مه‌عنای
که لیمه‌کان له دلیدا جیگیر ئه‌بێ .. دوا‌ی ئه‌وه ئیتر
ئه‌توانی هه‌رله‌و کاته‌دا که که لیمه‌که دیت به زمانیا،
مه‌عناکه‌یش بێت به دلایا.

بۆ که سیکیش که ئیمامه‌ت بکات، باشت‌ر ئه‌وه‌یه له
جیی ئه‌وه (اعوذ بالله) بلی (نعوذ بالله) بلیت، واته‌:
هه‌موومان په‌نا ئه‌به‌ین به (الله) له شه‌یتانی ره‌جم کراو
و دوورخراوه له ره‌حمه‌تی خوا..

دوا‌ی ئه‌وه ده‌ست ئه‌کا به خویندنی سو‌ره‌ی
فاتیحه. دیاره ئینسان هه‌رکارێک ئه‌کا ئه‌بێ به
کۆمه‌کی خوا بیکا، خویندنی سو‌ره‌ی فاتیحه‌یش
کارێکه، ئه‌بێ ئینسان به کۆمه‌کی خوا بیکا، مه‌علومه
ئینسان نه‌ سوودیکی ده‌ست ئه‌که‌وێ، نه‌ له زه‌ره‌رو
زیانی نه‌ جاتی ئه‌بێ، ئه‌گه‌ر خوا کۆمه‌کی نه‌کات..

جا که ئه‌یه‌وێ لێره‌دا سوودو نه‌فعیکی ده‌ست
که‌وێ، له زه‌ره‌رو زیان دوورکه‌وێته‌وه، ئه‌بێ له خوا
داوا‌ی کۆمه‌ک بکا، بۆیه ئه‌بێ له سه‌ره‌تاوه بلی: بِسْمِ

اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ: به ناوی (الله)، میهره بانی به رَحم،
دهست نه که م به خویندنی نه م سوره ته ..

پیشتر و تمان: (رحمان) واته نه وهی خوا هه موو
زاتی ره حمه ت و میهره بانی یه . (رحیم) یش واته:
هه میشه خه ریکی ره حم کردن و سوودگه یاندنه به
خه لک و، زه ره رو زیان له سه ر ریگایان لا ده با .

جا که نه لئی ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ یادی نه و
خوایه نه کاته وه که هه رچی ره حمه ته له لای نه و
هه یه . هه ر نه وه سوود نه گه یه نی، هه ر نه وه زه ره و
زیان لا نه با .. جا که نه وهی وت، ئیتر ئومید په یدا
نه کا به وهی له خویندنه وهی سوره ته که دا و له
دوعا کردنه که یدا سوودی دهست که وی و له زه ره و
زیان رزگاری بیی، سوودیش نه وه یه که بگات به
خوشبه ختی، زه ره و، زیانیش نه وه یه که تووشی
غه زه بی خوا بیی و به ره و گومپایی پروا .

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ واته: ستایش و
قه دردانی بو خوایه ک که خاوه نی خه لکه (خاوه نی
هه موو جیهانیان هه). بو نه وهی مانای (ستایش و

قه دردانی) روشن بی ئه بی ئینسان به وه بزانی که هر
 خوا نه توانی سوود بگه یه نی و هرئه ویش زهره رو زیان
 لا ئه با، ته نها ئه و به و زاته بزانی که ده سه لاتی هه یه و
 سه ره نجامی ئینسان له ده ستیایه تی، هر ئومیدی به و
 بییت، هر ترسی له و بییت، هر فه رمانبه رداری بو
 ئه و بکا، هر داوای کۆمه ک له و بکا، ئا ئه مانه هه مووی
 به یه که وه ئه بنه ستایش و قه دردانی. دیاره هه ندیکی به
 دلّه، هه ندیکی به زمانه، هه ندیکیشی به ئه عزای
 به ده نه، به کرده وه یه، که هه موو ژیا نی ئینسان
 ئه گریته وه. ستایش و قه دردانی بو (الله) له به ره وه ی
 که خاوه نه، له به ره وه ی ئه و شتانه له ده ستیایه تی
 ئه بی قه دردانی لی بکری و، ئیمه ش ئاوا بیناسین، ئاوا
 بکه ین که لپی داوا کردوین. جا پاشان خوا ی گه وره
 خۆی ئا ئه مه روشنتر ئه کاته وه و ئه فه رموی:

﴿الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ واته: میهره بانی به ره حم.
 ئه وه ی هه موو زاتی ره حمه ته، هر قازانچ و سوودیک
 ته نها به دهس ئه وه و ئه و ئه یگه یه نی، هر زیان و
 زهره ریک له دهس ئه ودایه و، ئه وه که لای ئه با.

﴿مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ﴾ واته: داراو خاوه نی روژی
 جهزایه. دواي نه وه که هه رچی سووده نه یگه یه نی و
 هه رچی زیانه لای نه با، دیاره روژیکیشی داناره بو
 نه وهی ئینسان زیندوو بکاته وه و لئی بپرسی و
 موحاکه مه و موحاسه بهی بکا، چون بووه، به پئی نه وه
 جهزای بداته وه. نه گهر ئیمان و عه مه لئی صالحی بووه،
 جهزای خیر، نه گهر کوفرو کرده وهی ناپه سه ندیشی
 بووه، جهزای شه پی بداته وه.

﴿مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ﴾ واته: خاوه نی روژی جهزا و
 پاداشت. کاتی که گه یشته ئیره و دلی پر بوو له
 ئومیدو له ترس، جا روو نه کاته خوا. نه وه شمان له بیر
 نه چی که نه بی کاتیك ئینسان نه م سورته
 نه خوینتیته وه ئیجساسی نه وه بکات که به نده
 موخلیسه کانی تریش وان له گه لئی، هه روه که نه وه که له
 جه ماعه تیگدا، له گه ل چه ن نه فیری تردا نه زانی که
 ژماره یه که وان له ده وری و، پیکه وه خه ریکی دوعاو
 سکاآن و، دهسته جه معی خه ریکن دوعا نه که ن، هه روا
 نه گهر خویشی ته نها بوو هه ر له بیر نه چی که به نده ی

سالی تریش هەن، ئەوانیش هەر خەریکی دوعاو پارانەو، و هەست بکا که وا له گەڵ ئەوان. بۆیه لێرەیشا بەم چەشنە دوعاکە هاتوو که ئیستا دەرئەکهوی بۆمان، ئینسان خۆی تەنها نیه، له گەل جەماعەتی بڕوادراندايه که خەریکه سکالا ئەکاو ئە پارێتەوه .

﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾ واتە: تەنها بۆ تۆ بەندهی و فرمانبەرداری بێ غەل و غەش ئەکەین، تەنها له تۆش داوی کۆمەك ئەکەین. ئەوه کورتە ی مانای دووکه لیمە ی (عبادة) و (استعانة) یه که پیشتر به باشی روون کرانه وه .

جا داوی ئەم شتانه که بۆی روشن بووه ئەمه ریگای راسته، له گەڵ ئەو بەنده موخلیسانه ی تر، روو ئەکاته خوای گوره و، به یه که وه هاوار ئەکەن له خوا که هیدایه تیان بداو رینوما ییان بکا، بۆ ئەوه ی بکه ونه سه ر ریگه راسته که، یان ئەگه ر وان له سه ری هیدایه تیان بدا بۆ ئەوه ی هه نگاوه کانی تریشیان له وه و دواتر هه ر له سه ر ریگای راست بێ و لێی لا نه دن .

﴿إِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ﴾ واته: رینماییمان بکه
 بۆ ریگه راسته که. ئەو ریگه یه ی ئینسان ره حهت پیایدا
 ئە چی. چونکه خوا ئینسانی ئاماده کردوو ه بۆ چوون
 به و ریگه یه دا، ریگه که ش سازگار و موافیقه له گه ل
 ئینسانا، (مستقیم) ه، ئینسان ئە گه یه نی به مه به ست،
 (دواتر باسی ئە که ی ن که مه به سته که چی یه ؟).

﴿صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ﴾ واته: ریگای ئە وانه ی
 خووش به ختت کردن، نیعمه تی خوئت پزژان به
 سه ریاندا. له ئایه تی تر دا به یان کراوه که ئە وانه
 (پیغه مبه رانی خوا) و (راستگۆکانن)، یانی ئە وانه ی
 هه موو گیانیان (صدق) و راستی بووه، به راستی
 به نده ی خوا بوون، درۆ له کاریانا نه بووه، هه روه ها
 (شه هیده کان) یانی ئە وانه ی هه موو ژیانیان شایه تی
 بووه بۆ ئە وه ی هه ر به رنامه ی خوا راسته. هه روه ها
 (صالحه کان)، ئە وانه ی ئە گه ر چی له ده ره جه ی
 خوار تره وه بوون، به لام له ریی ئیمان و عه مه لی صالحا
 بوون، ئە گه ر جار جاریش تووشی گونا هیک بووبن
 گه راونه ته وه و په شیمان بوونه ته وه .. ئە مانه خوی

گه وڙه له دونيا و ناخيره تا خوښبهختي كړدوون، له دنيا دا خوښبهختي كړدوون كه ژياننكي پي داوون دوور له ترسو له خهفت، هه روهك له مه و پيش به يانمان كړد. له بهيني مردن تا قيامه تيشا دياره نه و هه موو نيعمه ته ي بو ناماده كړدوون، له هه مووي زياتر ره زامه ندي و لي خوښبوني خوي.

﴿غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ﴾ واته: نه ك ريگاي نه وانهي وا غه زه بيان لي گيراوه. نه وانهي وا رييان بو روشن كرايه وه، به لام نه كه وتنه سهري، نه يانويست به ندهي خوابن، جا غه زه بيان لي گيرا. غه زه بي خواش نه وه يه كه له دنيا دا ژيان ته نگو تال بي، نه گه ر چي نيمكانات بي، نه گه ر چي نيعمه تي زور هه بن، به لام دل پر بي له ترسو له خهفت، له مردن يشه وه عه زابو ناگر ده ست پي بكا، له قيامه تيشدا جهه ننه م به و هه موو عه زابه وه، له هه مووي زه حمه ت تر تووره يي و غه زه بي خوا ﴿غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ﴾ ريگه راسته كه غه يري ريگاي نه وانهي غه زه بيان لي گيرا. ﴿وَالضَّالِّينَ﴾ غه يري

ریځای نه وانه ش که گومړا بوون، سه ریان لی شیوا،
دوای نه وهی بهرنامه ی خویان بۆ هات، حه قیان بۆ
رۆشن بووه وه، له بهر بی موبالاتییان، له بهر نه وهی
ژیانی دنیا یان ویست، لایانداو غافل بوون و
هیدایه ته که یان له بیر چوه وه و سه ریان لی شیوا. دیاره
نه وانه یش هه ربه ره و به دبه ختی نه پۆن.

جا کاتی دوعا که یان به و جوړه کرد، سوره ی
فاتحه یان ته واو کرد، پاشان پیکه وه نه لئین: (آمین)
که نه م وشه یه له قورئاندا نیه. ماناشی نه وه یه:
خوایه، نه و پارانه وه یه مان لی وه رگره.

نه مه گه و ره ترین دوعایه که ئینسان نه یکا. واجبه
له سه ری له شه و و روژیکدا لای که م حه قده جار نه گه ر
له سه فه را نه بیټ، نه گه ریش له سه فه را بیټ که متر
له وه (له سه فه را له جیاتی چوار رکات دوو رکات
نه خوینریت) - واته به قه ده ر رکاتی نویره فه رزه کان -
نه بی نه م دوعایه بکا.

دوای نه وه سوره یه کی تر له قورئان نه خوینئ،
نه ویش به م فکروه وه: دوای نه وه برپاری دا که به نده ی

خوابی و داوای کرد له خوا کۆمهکی بکا بۆ ئەو هی
 بتوانی عیبادهت بکا، ئەبێ روو بکاته کتیبه که ی خوا،
 بزانی له وی ریگای بهندهیی چۆن به یان کراوه.
 به عزیزکی لی بخوینیته وه، تا شاره زابی له ریگای
 بهندهیی و به و ریگایه دا بپروات. بۆیه سووره یه که له
 قورئان ئە خوینیته وه، باشتهر ئەو یه لای که م هر
 موسولمانی دوو سوهرتی له بهر بی، وه که سوهرتی (قُلْ
 هُوَ اللَّهُ) و سوهرتی (والعصر) که له هر ره کهه تیکا
 یه کیکیان بخوینن، ئەگه ره له دوو رکعه تیشا هر (قُلْ
 هُوَ اللَّهُ) بخوینن هر دروسته، به لام باشتهر دوو
 سوهرت بی.

مانای سورہتی (الْاِخْلَاصُ)

له بهر ئه وهی زۆر کهس ئه و سورته ته خویننه وه،
باش ئه وهیه ئه ویش ماناکهین. ئه فه رموی:

﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ واته: بلی: حه قیقه تیک ههیه که
(الله) به کتایه، هر ئه وه و، له خاوه نیتیدا کهسی تر
نیه، هر ئه وه فه رمان په وایه و هر ئه وه فه ریاد
په سه و، غهیری ئه و هیچ کهس ئه و ده سه لاتهی نیه.

﴿اللَّهُ الصَّمَدُ﴾ واته: (الله) پر که ماله، هیچ ناته واوی
تیا نیه، بی نیازه، فه رمان په واکانی تر پوچن،
فه ریاد په سه کانی تر له حه قیقه تدا فه ریاد په سه نین.
خوا له هه موو صیفه ته کانیدا که مالی ههیه، هیچ جۆره
ناته واوی و که میی تیدا نیه.

﴿لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ﴾ واته: نه منالی لی بووه، نه
خوی رۆلهی که سیکه و له کهسی تر بووه. نه ک وه ک
فه رمان په و نا په واکان، نه ک وه ک ئه و نافه ریاد په سه نهی

که به گومانی خه لکی فه ریادره سن، هه موویان هه م
 منالیان نه بیت، هه م خویشیان منالی که سی ترن و
 له که سی تر بوون، که واته نیازمه نندن، چونکه له وه و
 پیش نه بوون و له دواییشدا له بهین نه چن و نامینن،
 مه گه ره رۆله کانیاں ریگایان دریژه پی بدهن.

﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ﴾ واته: هیچ که سیك هاوتای
 نه و نه بوو، هیچ فرمانره وایهك و هیچ فه ریادره سیك
 نیه که هاوشان و هاوتای نه و بیته.

هه ندی له حیکمه تی

جوله و زیکره کانی ناو نویژ

دوای نه وه ی که نویژ خوین سوره تیک یا چه ند
 ئایه تیک له قورنانی خویندو، به و جوره له خزمه تی
 خوادا وه ستا و، نه و به شه له به نده یی جیبه جی کرد،
 بیر له وه نه کاته وه که نه م پاده یه به س نیه، خوا
 له وه ش گه وره تره و زیاتر له وه نه بی به نده یی بو

بکری، بۆیه ئەلی: (الله أكبر) خوا لەوه گەورەتره،
 بۆیه زیاتر بەندهیی ئەکات، ئەچیتە (پکوع)، دەس
 ئەنیتە سەر ئەژنۆ، سەری بەپێژھێنانەوه دانەنەوینێ
 بۆ خوا. جا ئەبێ بیری بێ لە کاتیکا بە پێوهیە ئەوه
 لە خزمەتی خوادا پارەستاوه، ئیستایش ئەبێ ئەوهی
 لە بیر بێ که بۆ پێزلینانی ئەو خەریکه سەری
 دانەنەوینێ، جا لە ویشدا ئەلی:

(سبحان ربي العظيم) واتە: خاوەنەکەم دووره و،
 پاکه لەوهی هەر جۆره ناتەواوییهکی بێ. دیاره بۆ
 کەسانیک کە خویندەوارن شتی تریش هەن ئەتوانن
 بیانخوینن و، شتی زیاتر بلین و، لە پکوعا خیری
 زیاتریان دەس ئەکەوی. دواي ئەوه ئەم کارەشی
 کردو سەری دانەواند بۆ خوا، کاتی ئەوهیە تۆزی
 ئیسراحت بکا، دواي ئەوه بپروا زیاتر ئیحترامی خوا
 بکری، بۆیه هەلئەسیتەوهو ئەلی: (سمع الله لمن
 حمده) واتە: خوا قوبوولی بکا، خوا گوێ پراگری بۆ
 ئەوانەهی حەمدی ئەکەن، ئەوانەهی قەدردانی لی ئەکەن و
 ستایشی ئەکەن. (ربنا ولك الحمد) واتە: ئەهی

خاوه نه که مان، چه مدو قه درد انیش ته نها بۆ تۆیه -
ههروهک به یانمان کرد - چونکه تۆ دووری له هه
عهیب و ناته واوییهک. جا ئه گهر ئه و که سه خوینده وار
بۆ لیره شدا شتی تریش ههیه که بیلێ.

دوای ئه وه کاتی ئه وهیه بیری ئه وه بکاته وه
ئه مهش بهس نیه. خوا گه وره تره له وهش، ئه مهش
ئه توانی له وه زیاتر ته عزیمی بکاو بهندهیی بۆ بکا،
بۆیه ئه لێ: (الله أكبر) خوا گه وره تره له مه، جا خۆی
ئه خاته زهوی، دهم و چاوی ئه نیتته سه ر خاک، ههروهک
چۆن ئه وانهی که بهندهی غهیری خوان، خۆیان ئه خه ن
به سه ر پێی خاوه ن و ئاگا کانیاندا و پێیان و خاکی بهر
پێیان ماچ ئه که ن، نوێژ خوینیش ئاوا حاله تیکی ئه وێ
که خۆی بخاته سه ر زهوی و، دهم و چاوی - که به
قیمه تترین ئه عزای بهنده نیه تی - بنیتته سه ر خاک، تا
خوا به زهیی بیته وه پێیدا، په حمی پێی بکاو ئه وهی وا
ئه نجامی داوه لێی قبول بکا. دوای ئه وه بیری ئه وه
ئه کاته وه ئه گهر ناتوانی زیاتر بهندهیی بکا، خۆ ئه وه
ئه توانی که له سه ر ئه م بهنده ییهی که پێی گه یشتوه

پایە دار بیۆ بمینیتەوه و دریژە ی پیّ بدا. بۆیە ئەلی: (الله أكبر) خوا گەورەترە لەوەی که ئینسان هەر جارێک نائەوه بکا و لەسەری نەپوا. بۆیە جارێکی تر سەر ئەنیتەوه سەر زەوی، هەرۆک جاری پیشوو، ئەم جارە که لەوەش بوووه دووبارە ئەلی: خوا لەوه گەورەترە، تەنانەت لەوەش گەورەترە که ئینسان پایە داری بیۆ و هەرچی لە هیژو توانایدا یە بیکا، هەر خواش لەوه گەورەترە، و نەزانی حەقی بەندەیی بۆ خوا ئەدا کردوو. بۆیە هەلئەسیتەوه و رەکەتییکی تریش هەر بەو جۆرە ئەنجام دەدا. دوا ی ئەوه رەکەتی دووهمی ئەنجام دا، دانەنیشی لە حزوری خوادا، جا سوپاس ئەکا لە خوا، هەرۆه ها لە چەند کەسیکی تر که بیون بەهۆی ئەوهی بگاتە حزوری خوا، ئا ئەم دوواو سکالایە بکا، سوپاس ئەکا و پاشان دوا یە مین قسە و پازو نیازی خۆی ئەکا و، ئەچیتەوه بۆ لای خەلکی و نوێژە کە ی تەواو ئەکا. (دیارە ئەمە بۆ نوێژی دوو رکاتی یە، ئەگەر سیّ پکاتی،

يا چواریی بوو، ئه وه هه لده ستیته وهو، به هه مان جوړ
بیر له جو له و کاره کان ئه کاته وه).

کورتیهک له مانای (التحيات)

(التحيات لله) واته: هه موو پښلینانه کان، هه موو
ئیحترام گرتنه کان، بۆ خوان.
(والصلوات) واته: هه موو نوښرو سکا لاو دو عا کان،
ئه وانیش هه ر بۆ خوان، ئه بی هه ر بۆ خوا بکړین.
(والطيبات) واته: هه موو کرده وه پاکو
خالیهه کان بۆ خوان، هه ر ئه بی بۆ ئه و ئه نجام بدرین.
جا ئه وه ی که ئه وتری: (التحيات لله) هه موو
پښلینان و ئیحترامه کان، هه موو (ته عزمه کان) بۆ
خوان، ئه وانان که له پیشا ئه نجام دراون، وهک: (به
پیوه و به حاله تی به نده یی وه ستان)، (پکوع بردن)،
(سجود بردن)، (وتنی ئه و که لیمانه ی که و تراون).
هه روه ها هه ر جوړه قه دردانییه کی تر که ئینسان
ئه توانی بیکه، جا پوونی ئه کاته وه هه موو ئه وانان

بۆخوان، كەسى تر نىيە ئىنسان ئەو تەعزىمانەى بۆ
 بكا جگە لە خواى گەورە. بە جۆرىكى ترىش ئەكرى
 ئەو تەحياتە بخوئىرتتەوہ: (التحيات المباركات،
 والصلوات الطيبات لله)، كە زۆر لە گەل ئەوى تر فەرقى
 نىيە، ھەر كاميان بى دىروستە. بەم جۆرە قەدردانى لە
 خواى (متعال) ئەكا، كە تەوفىقى داوہ بۆ ئەوہى بگاتە
 ئەم پلەيە. پاشان بىر لەوہ ئەكاتەوہ ئەگەر
 پىغەمبەرى خوا (محەمەدى كورپى عبداللہ) (عليه
 الصلاة والبركات) نەبوایە - كە بەرنامەى ھىدايەتى لە
 لايەن خواوہ وەرگرت و ھىناى - خو ئەم پىي نە
 ئەكەوت لەم نىعمەتە گەورەيە. بۆيە سوپاسى زۆرى
 ئەويش ئەكاو، دوعاى خىرى بۆ ئەكا. جا لە دلى
 خوئىدا حازرى ئەكا بۆ ئەوہى بە كول دوعاكەى بۆ بكا،
 وەك چۆن كە سىك باسى پىاوئىكى سالى ئەكا، جا
 لە ناكاو ئەلئى: ئەى خوا دەرەجەت بەرز كاتەوہ، ئەى
 خوا پەحمت پى بكا، ئەى خوا بىتەخشىت .. لىرەدا
 يادى پىغەمبەرى خوا ئەكاتەوہ، بۆيە وەك لە
 بەرامبەرىوہ بى پىي ئەلئى: (السلام عليك أيها النبي

ورحمة الله وبركاته) واته: ئەى پيڤه مبهرى خوا، خوا
 سهلامهتت كا، خوا پزگار ت كا له هر دهر دو ئافاتيڪ
 كه ديتته پيى ئينسان، له بهرزه خا، له بهينى مردن تا
 قيامهتا، ههروهه له پوژى قيامهتدا، ئەى خوا
 بتپاريژى له هر ئافاتيڪ، خوا بهزهى بيتته وه پياتا و،
 ئەوهى خيره بووى بكا، ياخوا خوا بهره كهت و خيره
 بهرده واهه كانى خووى بپژيى بهسهرتا. دواى ئەوه بير
 لهوه ئەكاتته وه كه بهنده سالحه كانى خوايش، چ
 ئەوانهى لهمه و پيش بوون و پييان بو پووشن كردوته وه،
 چ ئەوانهى ئيستا هه ن و هاوكارى له گه له كه ن بو
 بهندهى، ئەوانيش هه قيان بهسهريه وه ههيه، ئەبى
 دوعاى خيره بو ئەوانيش بكا له گه له خووى، بووه خووى و
 ئەوانى تريش كه خهريكن نويز ئەكه ن ئەلئين: (السلام
 علينا وعلى عباد الله الصالحين) واته: خوا ئيمه يش و
 بهنده سالحه كانيش سالم بكا و بمانپاريژى له هر شتى
 كه ئافاتته و زه ره رو زيانه له دونيا و له قيامه تيشدا.
 كاتى ئەلى: (السلام علينا) خوا ئيمه سالم و پزگار كا،
 خووى و ئەوانهى ئيستا له سه ر زه ويده هه ن ئەگر يتته وه،

چ ئهوانه‌ی له‌به‌ر چاوان، چ مه‌خلوقی تری وه‌ک
 مه‌لائیکه‌و غه‌یری ئه‌وانیش. کاتی ئه‌لی: (وعلى عباد
 الله الصالحين) که‌سانی تر که له‌مه‌و پێش بوون و
 پێیان روشن کردۆته‌وه ئه‌گریته‌وه. ئه‌وه سوپاس کردن
 له‌و که‌سانه‌ی حه‌قیان به‌سه‌ریه‌وه هه‌یه. جا دواى ئه‌وه
 باسی ئه‌و نيعمه‌ته گه‌وره‌یه و ئه‌و پله‌و پایه به‌رزه ئه‌کا
 که پێی گه‌یشته‌وه و ئه‌لی: (أشهد أن لا إله إلا الله):
 مانای ئه‌وه‌یه دواى ئه‌وه خۆم بۆم روشن بۆته‌وه‌و،
 هیچ گومان و دوو دلیم نه‌ماوه، ئیستا بۆ خه‌لکیش
 پوون ئه‌که‌مه‌وه که بزائن: (لا إله إلا الله) بزائن هیچ
 فه‌رمانه‌وه‌او فه‌ریاد په‌سیک نیه بیجگه له (الله).
 (وأشهد أن محمدا رسول الله): هه‌روه‌ها شایه‌تی
 ئه‌ده‌م و ئه‌ویشم لی روشن بۆته‌وه‌و، ئیقراری پێ
 ئه‌که‌م، که (محمد) فرستاده و نێرراوی خوایه. جا
 باشت‌ر ئه‌وه‌یه که بلێین: (وأشهد أن محمدا عبده
 ورسوله) واته: شایه‌تی ئه‌ده‌م که -مه‌مه‌د- به‌نده‌و
 فرستاده‌ی خوایه .. به‌نده‌ی خوایه، دیاره له‌وپه‌ری
 پله‌ی به‌نده‌ییدا بووه، له هه‌موومان زیاتر به‌نده‌ی بۆ

خوا کردووه، ههروهه پرهسول و فرستادهی خواجه،
 ئه و ناردویهتی بۆ ئه وهی پێگای بهندهیی بۆ ئیمه
 پۆشن کاته وه. تا ئیره سوپاسگوزاری کردووه
 له وانهی حهقیان به سه ریه وه ههیه، باسی ئه وهی
 کردووه که گه یشتوته چ پلهیهکی بهرز ئیستا کاتی
 ئه وهیه دوا قسهی خۆی بکاو، دوا ی ئه وه بپاوه ته وه
 بۆ لای خه لک، جا ئاوا ده ست پی ده کات: (اللهم صل
 علی محمد وعلی آل محمد، كما صَلَّيْتَ علی اِبْرَاهِيمَ
 وعلی آل اِبْرَاهِيمِ) یا (اللهم صل علی محمد وعلی آل
 محمد كما صَلَّيْتَ علی آل اِبْرَاهِيمِ وعلی آل اِبْرَاهِيمِ إِنَّكَ
 حمید مجید). واته: خواجه په حمهت، هاوپی له گه ل
 ئیحتیرام و پیزلینان برژینه به سه ر محمدا، ههروهه
 به سه ر لایه نگران و پهیره وانی محمدا، ئه وانهی هه
 وه ک ئه وان رییان پۆشن کردوته وه و بهرنامه ی
 بهنده ییان گه یاندوته خه لک، مه ردومیان هینا وه ته سه
 ر پێگای بهنده یی خوا، ههروهه په حمهت و پیزلینانت
 پژاند به سه ر ئیبراهیم و پهیره و دۆستانی ئیبراهیم دا،
 به راستی تو (حمیدی)، شایسته ی ئه وهی قه دردانیت

لَى بَكْرَى، ههروهها (مجید)ی، خیرو بهره که تت زۆر
زۆره و گه وره ی. (وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا
بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مُّجِيدٌ).

واته: بهره که ت برژینه به سه ر محمدو لایه نگرانی
محمددا، ههروه که بهره که تت پزاند به سه ر ئیبراهیم و
لایه نگرانی ئیبراهیم دا، چونکه به پاستی تو شایسته ی
ئه وه ی قه دردانیت لى بکری، تو خیرو بهره که ت و
گه وره یی زۆرت هه یه .. جا که ئه مه ی وت، هه م دعای
خیری کردوه بو پیغه مبه ری خوا، هه م بو ئه وانه ی
هاورپی ئه و بوون تا قیامه ت، ئه وانه ی پڭایان بو
خه لک پۆشن کردۆته وه .. دواى ئه وه ئه گه ر زانی دعای
تریش بکا، ئه وه خو زۆر باشه، دوعا بکا بو خو ی و
هه موو موسولمانانی تر، ئه گه ر هه ر نه ی توانی له بهر
ئه وه ی که نه خوینده واره، به کێک له و دوعایانه بکا که
له حه دیسه کاندا به یان کراون، ئه توانی که لیمه یه ک یا
دوو که لیمه لای که مه که ی له بهر بکاو، چه ند جارێک
بیانلئیته وه، وه ک ئه وه ی بلیت: (اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا)
واته: خویبه له گونا هه کانه مان چاوپۆشی بکه و

په حمان پي بکه. دواي نه وه که ئاخريں قسه و پارو
 نيازي خوږي کرد، ئيتر نه رکي خوږي ته واو بووه و، کاتي
 نه و هيه بگه پيته وه بو ناو خه لک .. بويه دواي نه وه
 نه بي لا بکاته وه به ملاو به ولادا، جا له کاتي کدا لا
 ده کاته وه و له جزوري خوادا نه گه پيته وه - وه ک نه وه ي
 که له سه فه ريک نه گه پيته وه - نه بيني خه لکي له ملاو
 له ولاره هه ن، نه گه ريش که س نه بوو خو مه لائيکه
 هه ن، خو موسولماني تر له جيهاني تر هه ن ..
 سه لاميان لي نه کاو، نه حواليان نه پرسى و، نه لي:
 (السلام عليكم ورحمة الله .. السلام عليكم ورحمة الله)
 واته: خوا سه لامه تتان کات، خوا بتان پاريزي له
 هه رچي ئافات و ده ردو به لايه .. خوا په حمتان پي بکاو
 نه وه ي خيره بو تاني بکات، (له سه فه ر هاتو ته وه و نه بي
 سه لاميان لي بکا) .. دياره عاده ته ن که سيک که نه پوا
 بو سه فه ر بو لاي گه وره يه ک، کاتي هاتو وه خه لکي
 چاوه پرواني نه وه ن شتيکيان بو بهيني، نه ميس نه مه ي
 بو هيناونه ته وه، (دوعاي خيرو سه لامه تي و په حمه تي
 خوايي).

حیکمه تی چەندبارەبوونەوهی

نوێژەکان لە شەوو رۆژدا

بەو جۆرە دوعاو سکالائو پارانەوه بە باشترین شیۆه
ئەنجام ئەداو، ئامادەیی پەیدا ئەکا بۆ ئەوهی دەست
بکا بە جیبەجیکردنی ئەركو بەندەیی لە دواى نوێژی
بەیانى تا ئەگاتە نیوهرۆ، بەلام لەو بەینەدا لەبەر
ئەوهی پەنگە غەفلەت هاتیبى بەسەریا، یا گرفتو
دەردیسەری بۆ پەیدا بووی - لەبەر ئەوهی هەمیشە
ئینسان نیازی هەیه بەوهی خوا کۆمەکی بکا -
تارادەیه کیش ناتەواوی و لاوازی پەوی تیکردووه،
لەبەر ئەوه واجبە لە نیوهرۆیشا نوێژیکی تر بکاو
دوعاو سکالایهکی تر بکا - ئەمجارە زیاتر لە
رەكەتەکانى بەیانى ئەکا، چوار پەكەت ئەکا، لە
پەكەتێ دوهەمدا کاتیک که تەحیاتەکهی گەیانده ئەو
جیگایهی هەموو ئەزانن، هەلەسیتەوهو ئەلئى: (الله
اکبر) خوا گەورەترە لەوهی که ئەمە بەس بئى بۆی،
هەروا بپۆم و بەجیبى بهێلم، بۆیه دوو پەكەتێ تر ئەکا،

پاشان ته واوی ئەکا، لا ئەکاتەوه و سهلام ئەکا
 له ملاولای خۆی. ههروهها دواي ئەوه ماوهیهکی تری
 پی چوو نیازی ئەبی بەوه نوێژیکی تر بکا، له بهشی
 دوايي پۆژدا، بۆ ئەوهی کارو چالاکی ئەو پۆژهی به
 دوعاو سکالا دوايي پی بینی، ههروهها له سهرهتای
 شهویشدا نوێژی مهغریب ئەکا، پاشان له کاتی
 خهوتنیشا نوێژی عیशा... بهو جووره که ژیانی به
 نوێژو دوعاو سکالا دهستی پی کرد، ههرواش به دوعاو
 سکالاو نوێژ دوايي پی بینی.

حیکمهتی نوێژی ویتەر له شهو دا

جا دواي ئەم پینج نوێژه که فه رزنو، به بی ئا
 ئەمانه ئینسان ناتوانی بهندهی خوابی، پاش نوێژی
 خهوتنان نوێژیکی تریش هیه که ئەکرێ په کههتیک
 بی، ئەکرێ سی په کههت بی، ئەکرێ پینج په کههت
 بی، تا یانزه بی به شیوهی تاک، واته: سی، پینج،

حوت، نۆ، يانزه .. ئەگەر ئەو نوپۆزەش بکات ئەو زۆر
 باشتەرە، پێی ئەوتری نوپۆزی (وتر) واتە (تاک) چونکە
 رەكەتەکانی تاکن، یا یەكە، یا سێیە، یا زیاترە
 لەو، جا ئەکرێ پیش لە خەوتن بیکا، ئەکرێ لە نیو
 شەودا خەبەری بێتەو و بیکا، ئەکرێ لە ئاخری
 شەویشەو یا لە پارشیوا بیکا، چونکە نوپۆزیکی
 گەورەیهو، باش ئەو یە ئەگەر ئینسان نوپۆزە
 سوننەتەکانی تر نەکا، بە لایەنی کەمەو ئەم نوپۆزە
 بکا.. بەم جۆرە پۆشن بوو وە کە نوپۆز سکاڵاو
 دوعایە، گەورەترین و کاملترین شیو یە بۆ سکاڵاو
 دوعاو پارانەو لە خزمەت و حزوری خوی گەورەدا.

ئاکام و بەرھەمی نوپۆزی راستەقینە:

جا ئەگەر ئینسان ئەو پینچ نوپۆزە فەرزە ی بە
 ناگایی و دەرك و فەھمەو کرد، ئەو خوی (مُتعال)
 قەولی پێ داو کە هیدایەتی بداو تەوفیقی بدا کە بە
 رینگای بەندەبیدا بپوا، ئەگەر ئەو نوپۆزانە ی ئاوا کرد،
 ئیتر ھەمیشە دلی لای خویە و لە خوا غافل نابێ،
 ئەگەریش جار جار غەفلەتیک بێت بەسەریا زۆر کەم

ئەبىتو زوو ئەكە وپتەوۋە بىرى خواۋ، خۆى نەجات
 ئەداۋ ئەگەپتەوۋە بۆلاى خوا. كاتى وايش ھەيە زياتر
 لەم نوپزانە ئىنسان لە ھەندى كاتا مەجبور ئەبى
 دوعايەك بكا ئەو ھەش ھەر دروستە .. كاتى وا ھەيە
 ئىنسان تووشى بەلايەك ئەبى، تووشى خەتەرىك ئەبى،
 ھەرچەند كاتى نوپزىش نىە، ديارە ئەگەر بپروا
 لەوكاتەدا بۆى بكرى دوو پەكەت نوپز بكاۋ، لەو
 نوپزەدا بپارپتەوۋە، ئەو زۆر باشتەرە .. پىغەمبەر (عليه
 الصلوات والبركات) ھەر كاتى تووشى گرفتو
 دەردەسەرىيەك ببوايە لە نوپزدا دوعاۋ پارانەوۋەى
 ئەكرد لە لاي خوا، ئەگەرىش بۆى رىك نەكەوتايە نوپز
 بكا، دەستى ئەكرد بە دوعا كەردن و پارانەوۋە لە لاي
 خوا، بەلام ئەبى بزائىن كە نوپزگە ورتەرتىن دوعايە كە
 سوودى زۆرى لى ئەكەين.

ئاگادارییهک له بنه مآلهی ماموستای شهید ناصری سوحنانییه وه

ئاگاداری سەرجه م دوستان و خوینهرانی بهرهمه کانی ماموستای شهید ده کەین که مۆله تی رسمی
بلاوکردنه وهی ناسه واری ماموستا نه نیا به دەرگای «به رههم» دراوه و بو هیچ کەس و دەرگایه کی تر نیبه به یی
هممهنگی و نیجازهی نهو دەرگایه هیچ ناسه واریکی ماموستای شهید بلاو بکاته وه. هەر بهم هویه، له گەل
سوپاسمان بو خەمخۆری هەندی له دوستان که له رووی خوشه وستی و خزمه ته وه گرنگی به بهرهمه کانی
شهید ددهن؛ دواکارین سەرجه م چالاکیه کانی نهو بواره له ریی دەرگای بهرهمه وه بییت. یا به هممهنگی
له گەل نه ودا و له ریی تیزنی خەتی نهو دەرگایه.

بنه مآلهی ماموستای شهید

< ۱۱ / ۷ / ۱۷

کوچی دمقی ئاگادارییهکە، که له لایهن بنه مآله وه نیر دراوه

بو دەرگای بهرهم

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

نوڤڙ

حه قيقهت و حيكمه ته كاني

ماموستا ناصري سوبحاني

به رهه مه كاني ماموستا ناصري سوبحاني
كه ده زگاي به رهه م بلاوي كرد و ونه ته وه:

به زماني عه ره بي:

۱. الإمامة والولاية
۲. زبدة كتاب الإعتصام
۳. رسالة في علوم الحديث
۴. تلخيص التهذيب
۵. الإبتداع في الدين
۶. أحكام شرعيّة و جملة فتاوى
۷. أسس التصورات والقيم

به زماني كوردي:

۱. به ندايه تي
۲. نوڤڙ (حه قيقهت و حيكمه ته كاني)
۳. پرسه و سه ره خووشي
۴. خه لقي ئاده م
۵. پيغه مبهري نه خوڻنده وار

ده زگاي به رهه م

بو بلا و كردنه و دي به رهه مه كاني سوبحاني

dazgaibarham@hotmail.com
www.facebook.com/DazgaiBarham

ISBN 0-0123-0000-4

9 780012 300008

نرخي (۱۰۰۰) دينار ه